

KOMIKS

ZÁJEZD DO SKOTSKA

PATRON MĚSÍCE POKRAČUJE

PORADNA 9. A

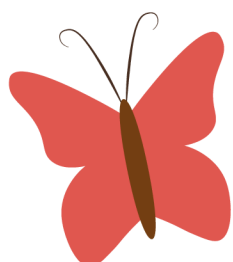
POHÁDKY JINAK

EXKLUZIVNĚ! NAŠE ŽÁKYNĚ PÍŠE KNIHU!

NÁHLED DO
HODIN SLOHU

ROZHOVOR
S EVOU RŮŽIČKOVOU

KDYŽ SE V ŽIVOTĚ VYMĚNÍ
ROLE

hello
SUMMER

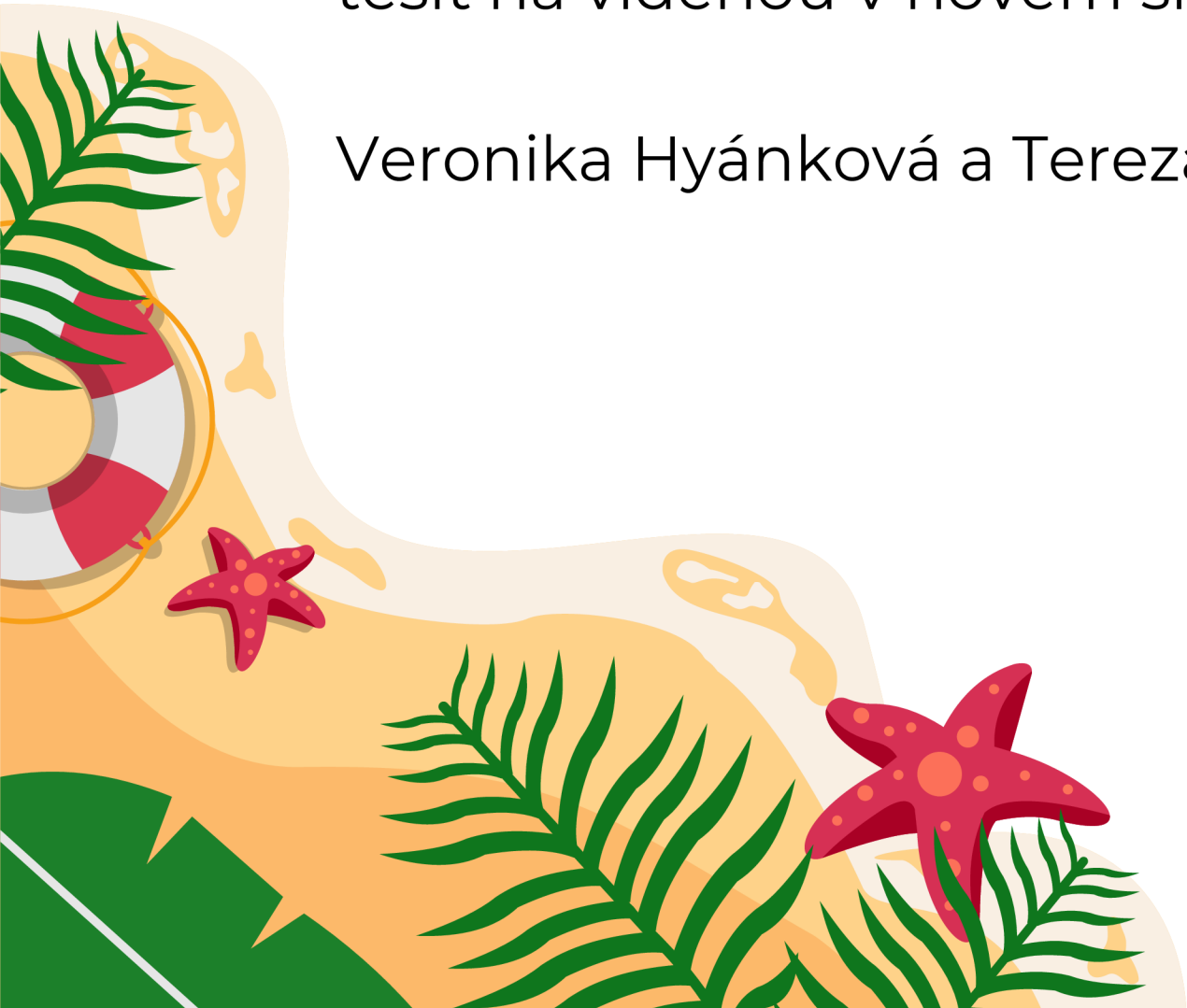
Slovo úvodem

úvodník

Právě držíte v rukou poslední číslo časopisu v tomto školním roce. Školní rok nám pomalu, ale jistě končí... a před nám brzy budou letní prázdniny.

Přejeme vám krásné léto, odpočiňte si a budeme se na vás těšit na viděnou v novém školním roce!

Veronika Hyánková a Tereza Heřmanská

Začátek knižního románu

budoucí
bestseller

„Ne já nemůžu vycestovat z New Yorku, však víš, že mám hodně práce.”

Skoro jsem to zařvala do telefonu, měla jsem plné ruce látek a tašek s různými vzorky oblečení. Telefon jsem držela ramenem u ucha. Moc jsem neviděla, kam jdu a občas jsem do někoho drcla, přičemž někteří na mě zařvali.

V ten den byla celkem zima a cítila jsem, jak mi mrznou konečky prstů. Nos i tváře mě bolely, jak mě šlehal studený vítr.

„Ne, já prostě...” větu jsem ani nemohla dokončit, protože jsem do někoho narazila tak moc, že jsme oba dva spadli. Látky se rozlétly a tašky vylétly z rukou. Telefon mi taky vyletěl, ale nevěděla jsem kam.

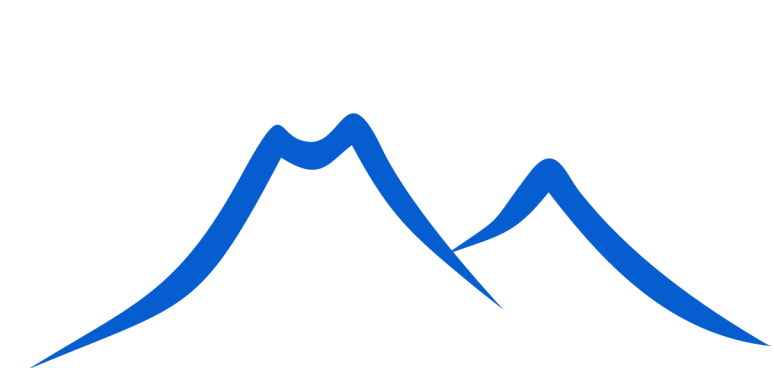
„Strašně se Vám omlouvám.” Ozval se mužský hlas, byl velice příjemný jako pohlazení....

Pokračování v mé budoucí knize, těším se na vás v knihkupectví.

Kája Salajková, 9.A

školní
zájezd

Exploring Scotland

The way to Scotland was not too bad but was not exactly good either. It was long and really never ending, but once we got to Amsterdam, we got a tad more excited. Once we got on the ferry I was promptly amazed by the sheer size of the boat, it was basically a hotel on the sea. Some people though, were vomiting all over the place, the ferry was tilting back and forth. Sleeping was surprisingly amazing. Once we arrived to Newcastle I saw the Highlands from further distance. We also made stop to a nearby beach. It was a stunning beach with a crystal-clear sea. As we arrived to Edinburgh I was astonished by one thing: the weather, never would I foresee that it would be sunny with scorching temperatures. We arrived close to the main park which we went to explore straight away. We arrived just at the right time the reason being, we had witnessed a music show which the residents performed with bagpipes and drums. The city itself was amazing, just a little too many people for my taste. Also, the city is very hilly, some people were not very excited about it.

THE FAMILIES

We arrived to the families about seven o'clock.

For some students it was not great from the start, our group got a sixty-year-old grandpa that started shouting at us when we were loading our luggage into his car. As he started speaking, the smell of a lot of cigarettes came out of his mouth. Some students didn't get that bad of a family, for example Aneta's group got a single girl that was actually nice to them and did NOT smell like cigarettes, they had a big room, a bathroom and she tried talking to them instead of being rude instantly. In short, the families were different one from another.

THE STIRLING CASTLE

The Stirling castle was the pinnacle of the trip, it was beautiful and the countryside was astonishing. From the outside the castle looked smaller than it actually was. There were many amazing displays, and the views of the countryside were marvellous. We didn't have enough time to enjoy it all and I will certainly recommend visiting this place to people I know.

WOULD WE GO BACK?

Definitely the city was mesmerizing to be in. I enjoyed time with my friends, I got some good food, over all I had a very exciting trip that we will remember for the rest of our lives.

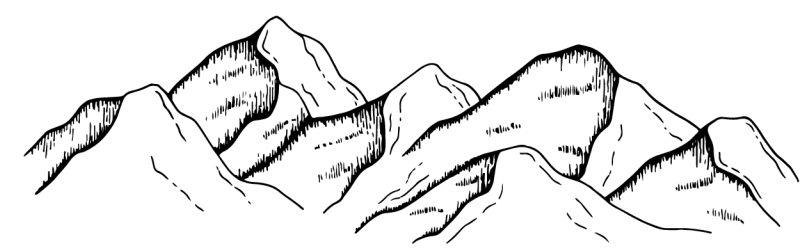
Jakub Hradil,
Adam Čechák 8.B

Exploring Amsterdam

školní
zájezd

Introduction

This May, our school went on an unforgettable trip to Scotland. But before we reached our destination, we made a stop in one of the most unique cities in Europe – Amsterdam. We arrived in the Dutch capital by bus, and even though it was only a short stay, Amsterdam made a big impression on all of us. The first thing we noticed was the number of bicycles – they were everywhere! It seemed like everyone in the city was riding a bike, from students to businesspeople. We even had to be careful crossing the streets - not because of cars, but because of the cyclists!

What We Saw in Amsterdam

We started at Oude Kerk, which we saw from the outside — it's the oldest building in Amsterdam and looked impressive. Walking through the Red-Light District felt a bit strange but it definitely was something completely different. At Nieuwmarkt, we enjoyed the busy square and the mix of old and new buildings. The Rembrandt House Museum was fascinating — it showed us how the famous painter lived and worked. At the Waterlooplein market, we found all kinds of cool and random things. We stopped at Blauwbrug for some great photos of the canals. Rembrandtplein was full of people, music, and a big statue of Rembrandt. The Bloemenmarkt smelled amazing and was full of colorful flowers and souvenirs. Begijnhof felt like a secret garden — peaceful and quiet. We also saw the Westerkerk, a beautiful old church with a tall tower. Visiting the Anne Frank House was a powerful experience that made us reflect on history.

Would I Visit Again?

Yes, I would definitely visit Amsterdam again. The city has a special atmosphere with all the canals, bikes, and old buildings. Even though we spent the whole day there and saw a lot of amazing places, I feel like Amsterdam still has more to offer. I'd love to go back one day and just enjoy the city again — maybe in a different season or with more time to relax.

Aneta Jílková, 8.B

Pohádky „trochu” jinak

Hrnečku vař

Byly jednou sestry, které na trhu koupily za pět krejcarů magický hrneček. Hned jak dorazily domů, si přečetly instrukce a začaly: „*Hrnečku vař!*“ Hrněk se začal třást a vyvalila se z něj divná tekutina. Podle prodejce měl vařit čaj. Ale tohle vypadalo nějak jinak. „*No tak to bude nějaký spešl čaj,*“ řekly si a moc jim chutnal. Ještě ten den doporučily koupit hrnečku všem ve vesnici. Všichni si chválili ten spešl čaj. Zanedlouho celá vesnice usnula a spali a spali. Při zkoumání této události se přišlo na to, že to byl odvar z makovic, žádný čaj. Měli štěstí, že to přežili bez úhony, protože odvar z makovin způsobuje poškození mozku.

Naty Zbožíňková, 7. B

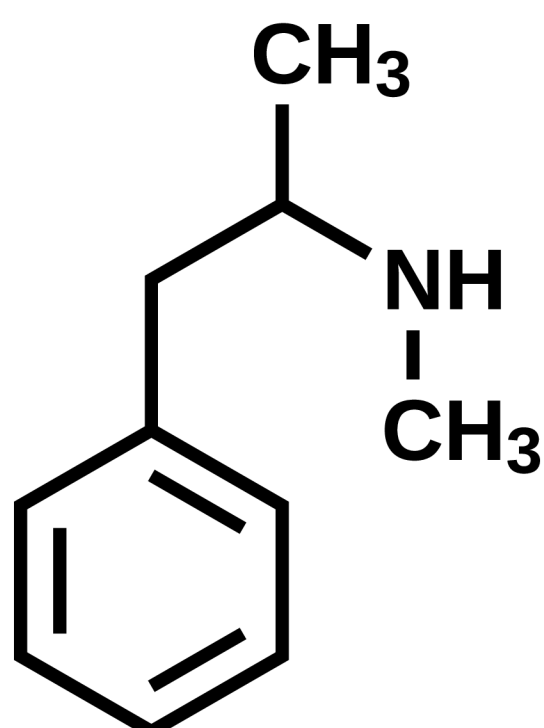
Perníková chaloupka

Byli jednou dva mladí agenti z protidrogového oddělení, kteří se vydali na výlet do lesa. Cestou chtěli popřemýšlet o tom, kdo je hlava kartelu, který vyrábí pervitin.

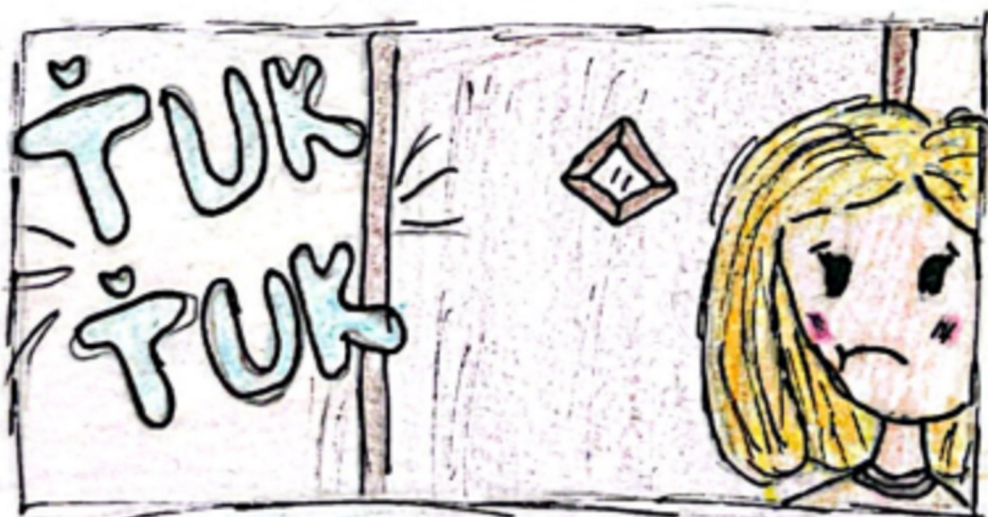
Prochází se tak lesem, najednou uvidí kouř, a tak se za ním vydali. Vidí chaloupku, která divně páchne, takže se rozhodli zaklepat na dveře. Otevřela nějaká bába a říká: „*Přejete si?*“ Agenti se zeptají: „*Proč to tady páchne drogami?*“ Bába na to odpoví: „*To netuším.*“ Agenti jí oznámí, že u ní musí udělat domovní prohlídku. Najdou tuny peněz a i pervitin. „*To jsou jasné důkazy, jdeš sedět, bábo!*“ vykřiknou na ní agenti. Bába se snažila utéct, ale agenti byli rychlejší, zajistili ji a odvezli do vězení. Z toho vyplývá ponaučení, že se na to vždycky přijde. A jak víme, drogy jsou velmi nebezpečné a je nutné se jim vyhnout!

Denis Kadlíček, 7. B

CAT BOY!

Záhadná krabice

sloh
v 7. B

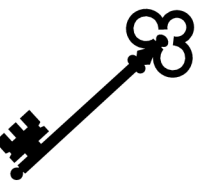
2 příběhy - stejný začátek, stejný konec, ale jiná zápletka

Bylo to jedno z těch rán, kdy všechno vypadá úplně obyčejně. P. zrovna chystal/a snídani, když u dveří zazvonil pošťák. Na prahu ležela stará, zaprášená krabice bez odesílatele. Na víku bylo jen krátce napsáno: „Neotvírat před půlnocí!“

Petra si přečetla vzkaz a pomyslela si, jestli to nemá být nějaký vtip. Řekla si ale, že proč by měla čekat až do půlnoci, když může krabici otevřít hned. Šla si tedy do kuchyně pro nůžky a začala ji otvírat. Když měla odlepenou pásku, začala pochybovat, jestli by ji opravdu měla otevřít. Najednou se místnost zaplnila černotou. Petra začala panikařit, protože nevěděla, co se děje. Popadla krabici, běžela po schodech nahoru. Když utíkala, spadla. Rozhodla se, že se pokusí zavřít krabici. Pomalu ji zavírala, až se jí to povedlo. Černota začala pomalu mizet.

Když všechno skončilo, seděl/a P. tiše na schodech svého domu. Krabice zmizela, stejně jako všechny stopy po tom, co se stalo. Jen na zápěstí jí zůstalo zvláštní tetování – malý klíč s iniciálami P. K.

Eliška Raková, 7. B

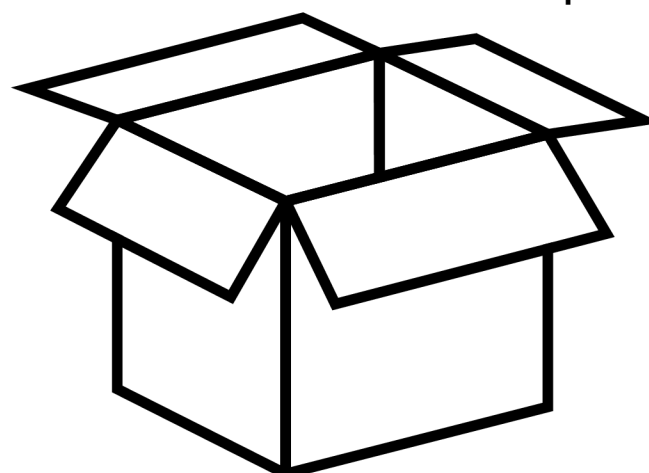
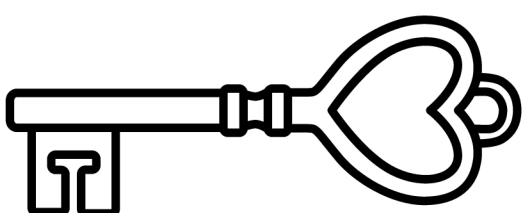
Bylo to jedno z těch rán, kdy všechno vypadá úplně obyčejně. P. zrovna chystal/a snídani, když u dveří zazvonil pošťák. Na prahu ležela stará, zaprášená krabice bez odesílatele. Na víku bylo jen krátce napsáno: „Neotvírat před půlnocí!“

Peta se nemohla dočkat, protože ji zajímalo, co v té záhadné krabici může být. A tak čekala a čekala. Hned jak hodiny odbily půlnoc, otevřela krabici. Nic. Peta tam šmátrala rukou v krabici, ale nic tam nebylo. V rozpacích chvíli čekala, jestli je tohle nějaký blbý vtip nebo proč je ta krabice prázdná.

Bylo ticho, rodiče spali, nikde nikdo. V tu ránu z té záhadné krabice začalo svítit zářivě třpytivé světlo. Peta se znovu podívala do krabice a najednou BUM! Krabice vtáhla Petu dovnitř. Peta letěla a letěla a z té rychlosti se jí udělalo špatně. Omdlela. Když se začala probouzet, všude byla tma. Zase nikde nikdo. Jen všude miliardy létajících klíčů. Peta už se začínala bát. Na zemi ležel kus pergamentu, zvedla ho. A nahlas přečetla: „Najdi klíč o těch obrovských dveřích, dostaneš se domů a všechno bude jako dřív. Když ne, zůstaneš tady. Pozor, vše není, jak se zdá.“ Peta si řekla, že se nevzdá. Ale klíčů je tu tolik, jak má poznat, který je správný? Všechny klíče byly však nádherně vyleštěné a třpytivé...teda až na jeden, rezavý, ošklivý a podivný. Něco jí říká, že právě ten je ten pravý, a tak ho vzala a dveře šly odemknout. Šup! A Peta byla zpátky doma.

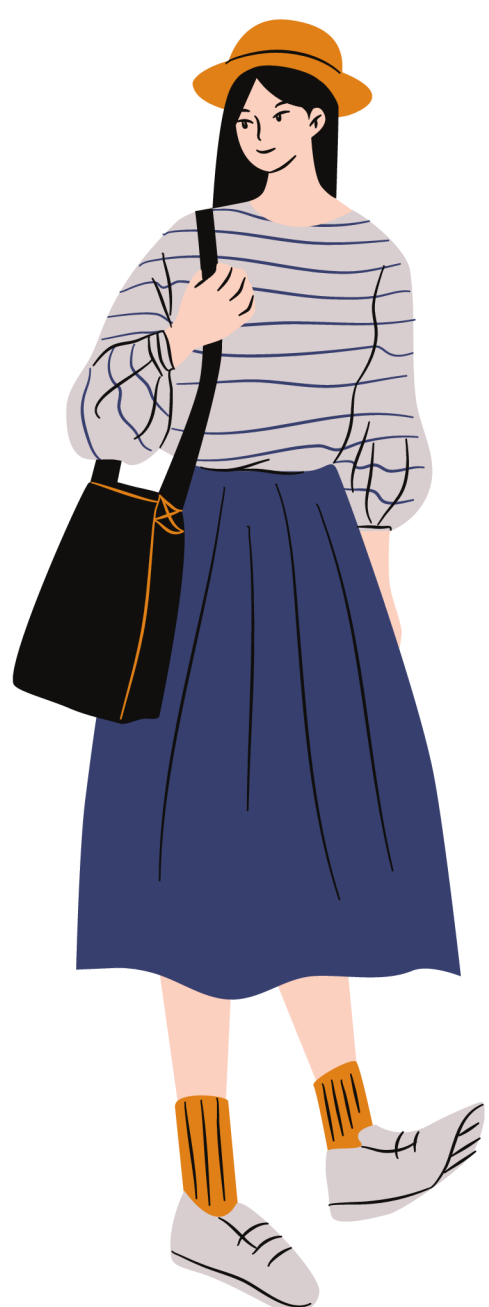
Když všechno skončilo, seděl/a P. tiše na schodech svého domu. Krabice zmizela, stejně jako všechny stopy po tom, co se stalo. Jen na zápěstí jí zůstalo zvláštní tetování – malý klíč s iniciálami P. K.

Bibi Telísková, 7. B

Když se vymění role

fantazie
v praxi

Paní Suknička

Jednoho dne se puntíkováná sukně rozhodla ušít člověka - švadlenku. Vzala si vše potřebné – béžovou látku, krásně blondaté vlásky a knoflíčky jako nehty. Pak začala šít, každý detail dělala s velkou opatrností. Na druhý den byla švadlenka hotová.

Puntíkováná sukně byla radostí bez sebe. Vzala člověka, oblékla se a koukla se do zrcadla. „Jééé, já jsem tak nádherná!“, chlubila se všem sukničkám. Paní Srdíčkové, paní Pruhované, paní Jednobarevné a i paní Diamantové.

„Páni, to je krásné! Ušiješ mi taky člověka?“ ptaly se sukničky. Puntíkováná sukně na to kývla a za chvíli jste ji mohli vidět ve stánku s nápisem: Kup si člověka! Nová móda!

Danielka Byrtusová, 5. B

Maminka se stává dcerou

Jednoho dne přišla maminka ze školy domů a zeptala se: „Vali, upečeš mi pizzu?“ Odpověděla jsem, že nemám těsto a že musí do obchodu. Vztekala se, že nikam nepůjde, ať si tam jdu sama. Tak jsem tedy šla... a když jsem přišla domů, maminka hrála na PS. Nevšímal jsem si jí, protože kdybych jí něco řekla, byla by protivná.

Za chvíli byla pizza hotová. „Mami, ke stolu!“ zavolala jsem ji. „No fuj, proč je tam špenát?!“

„A dost, běž si hrát, budeš o hladu!“ zakřičela jsem. Maminka se rozbřečela a šla si lehnout. Pak jsem ji šla uspat, aby byl konečně klid.

Valča Vyskočilová, 5. B

Marek se válí v blátě

Pes přišel ze školy a volá: „Marku, pojd', jdeme ven!“ Pes vzal Marka na vodítko a šli na louku, ale zničehonic začalo pršet, tak pes rychle běžel domů. Marek za ním ale neběžel, místo toho se válel v blátě. Pes se pro Marka vrátil, vynadal mu a vzal ho osprchovat. Pak si lehli a ještě před spaním četl pes Markovi pohádku a zanedlouho spal Marek jako zabitý.

Barča Hižnajová, 5. B

Poradna 9. A

aneb Vy se ptáte a devátáci odpovídají

love

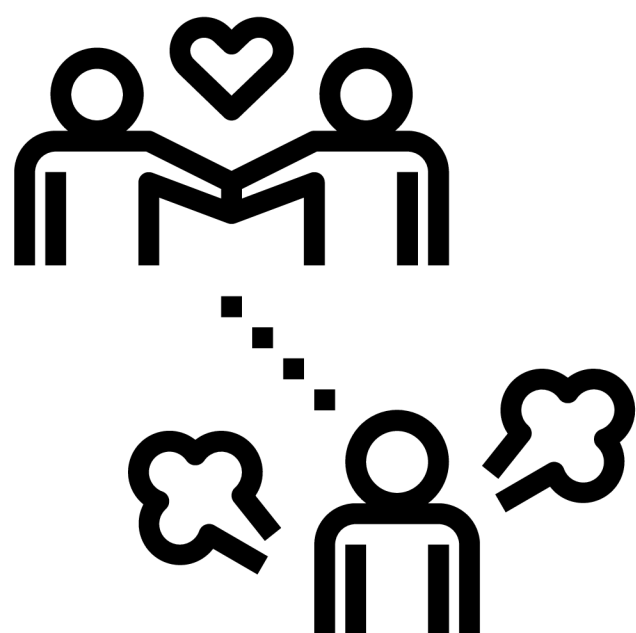
Můj kluk na mě nemá moc času, pořád někde jezdí na zápasy. Co s tím?

Tady tím prochází hodně z nás, snad se to časem spraví. Co kdybys občas jezdila na zápasy s ním? Byli byste víc spolu.

Máte strach z nové školy?

Spíš máme strach z toho, že nezapadneme do kolektivu. Ale jinak se těšíme na nové učitele a na nové hodiny, které nám přibudou.

Dost na svého kluka žálím. Bojím se, že mi zahne. Sportuje, potkává spoustu lidí. Takže má spoustu příležitostí.

Jestli se bojíš, tak si s ním běž promluvit.

Jaké to je opustit svou třídu po tolika letech spolu? Myslíte, že zůstanete v kontaktu?

Bude to pro nás velká změna. Nemyslíme si, že všichni zůstaneme v kontaktu, ale někteří určitě ano.

Rozhovor s Evou Růžičkovou

rozhovor

Kde jste všude žila?

Pokud se bavíme o České republice, žila jsem v Praze – tam jsem studovala. V zahraničí jsem strávila čtyři roky v Austrálii, kde jsem se naučila říkat „mate“, řídit vlevo a nebát se hmyzu o velikosti kočky :-). Několik měsíců jsem strávila i v Americe. Byla to pro mě spíš taková prodloužená dovolená.

Proč jste se rozhodla vrátit do České republiky?

Austrálie mě naprosto okouzila – úžasná příroda, přátelští lidé a slunce téměř celý rok. Po čase se mi ale začalo stýskat. Po rodině, po známých místech, kamarádech i učení. I když se tam jednou určitě podívám znovu, srdce mě nakonec přitáhlo zpátky. Domov není jen místo na mapě – je to pocit. Můj domov je tady, v ČR.

Jakou zemi ze všech, ve kterých jste žila a pracovala, máte nejradši?

Jak už jsem řekla, nakonec zvítězil domov – lidé mě tu znají od dětství, střídají se tu čtyři roční období... a chleba tu voní tak, jak nikde jinde na světě. Austrálie ale zůstává můj „Home far away from home.“ – země, která mě naučila vážit si toho, co mám, radovat se z maličkostí a nehledat problémy tam, kde ve skutečnosti nejsou.

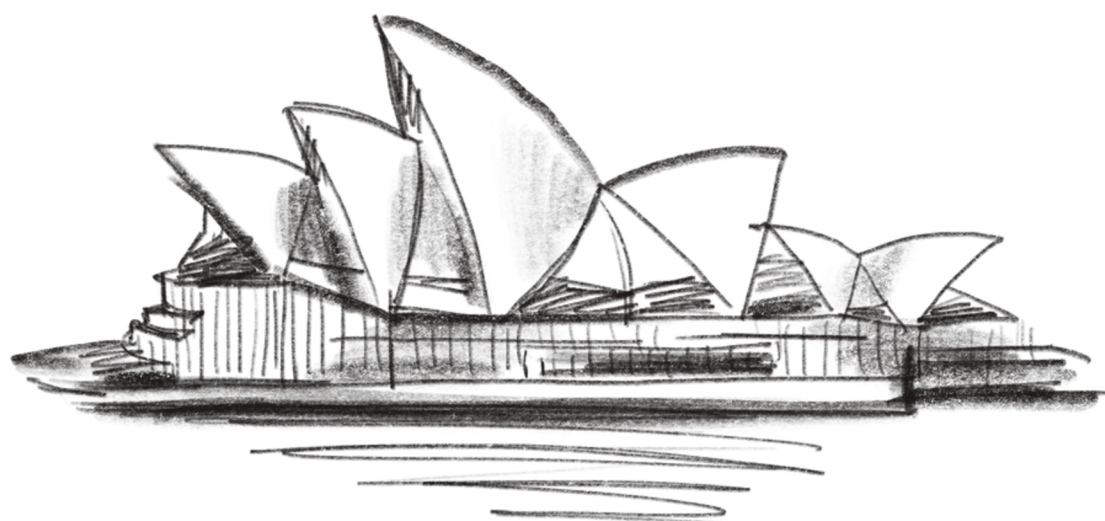
Od kdy jste věděla že chcete být učitelkou angličtiny?

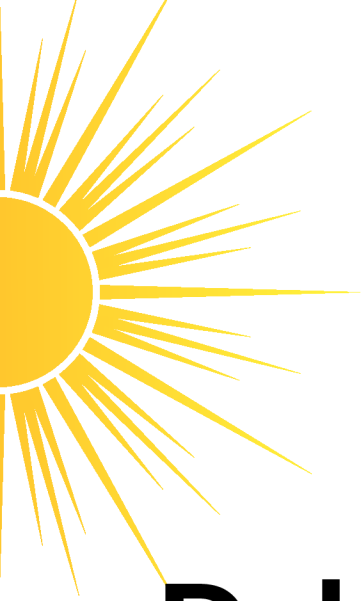
Poprvé mě angličtina nadchla už jako malou holku. Do naší obce se přistěhovala paní z Anglie – původem Češka, ale všichni jí říkali „Angličanka.“ Pomáhala jsem jí s vybalováním krabic a ona mě u toho učila anglické básničky. Byla jsem na sebe pyšná, dodnes si je pamatuji. To byl asi ten první impulz. Později, když jsem studovala na zemědělské škole, mi nešly technické předměty – a bylo rozhodnuto.

Bavil vás tento předmět již na základní škole, nebo jste si ho v průběhu let oblíbila?

Angličtina jako taková mě vždycky lákala – zněla mi hezky, chtěla jsem rozumět písničkám. Hodiny angličtiny na základní škole mě upřímně moc nebavily. Měla jsem pocit, že paní učitelku samotnou ten předmět netěší a bylo to na výuce znát. Paradoxně mi to dalo cennou zkušenost do budoucna. Dnes vím, jak tu práci určitě dělat nechci. Všechno se změnilo na střední škole, měla jsem úžasnou paní učitelku, která mě dokázala skutečně nadchnout. Na vysoké škole to pokračovalo. Dodnes jsme kamarádky s mou vyučující z VŠ. Díky ní jsem se na své pracovní cestě vydala tím správným směrem.

Australia

Patron měsíce

Žáci popisovali, jak si představují patrona měsíce.

hodiny
slohu

Duben

Je to mladík ve věku 21 až 23 let. Má jemně namyšlený výraz s tečkou jemnosti a vlídnosti v očích. Je zabarven trochu do hněda a tváře má umazané od hlíny. Nosí kožený kabát s drobnými dubovými lístky, které se vinou kolem jeho paže. Pod kabátkem má bílou halenu a kalhoty jsou hnědé z obyčejné látky. Na nohou má vysoké šněrované boty, které mu sahají až po kolena. Do očí mu padají neposlušné hnědé vlasy, ve kterých má větvičky. Patron mé svůj meč upevněný kolem pasu. Na rameni mu bdí černá vrána, která ho vždy provází. Kolem něj je hezky teplo, i když je zataženo. Tam, kde projde, se za ním ohlížejí stromy.

Beatka Loydlová, 6.A

Květen

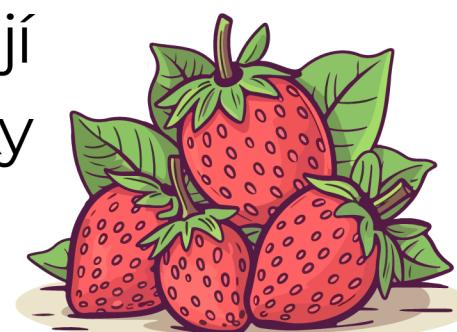
Patronka měsíce má 7 let a je veselá. Má na sobě bílé jarní šatičky s hezkými kytičkami. Dále černé baleríny s bílými ponožkami. Její hlavu zdobí krásné světle hnědé vlasy, z kterých jí vyrůstají květinky. V rukách má květinovou hůl a košíček s květinami. Vedle ní obvykle sedí krásná zrzavá kočička. Patronku měsíce obklopuje slunečné počasí s rozkvetlými stromy.

Eliška Lovečková, 6.A

Červen

Tato dívka má blondáté vlasy. Nosí červené šaty s malými sedmikráskami, čelenku z jahod, žluté lesklé střevíce a barevné náramky. Moc ráda se dívá, když rozkvétají kytičky. Miluje vůni jahod a třešní. Umí měnit podobu na ptáčky a učí dělat triky starší mládátka v přírodě. Jmenuje se Chamomila.

Anička Herkelová, 6.A

Speciální dům na prodej

Dobrý den, vážení klienti,

máme pro Vás opravdu speciální dům k prodeji. Má velkou zahradu se záhonkem v krásném prostředí. Domeček vypadá malý z vnějšího pohledu, ale zevnitř je veliký, prostorný a láskyplný. K domečku je bonus, zahrnutý do ceny celého domu. Tím bonusem jsou tři babičky: Bubu, Baba a Bebe. Jsou to hospodyňky, které se o vás budou starat, vařit a uklízet. Vypadají srandovně, nosí divné hábity a klobouky. V noci vás rušit nebudou, protože se jedou vždy proletět. Pokud jde o zvířata, tak ta jsou povolená, ale pozor, babičky mají už 20 koček, takže rozhodnutí je na vás.

Chápu, že by vás zajímala cena a rozměry. Zahrada má 493 m² a parkování je možné pro 9 aut. Celkový domeček má 784 m² s pěti ložnicemi, dvěma koupelnami a jednou plně funkční kuchyní. Elektrina a teplá voda občas nefungují tak, jak by měly. Celková cena je 7 000 000 Kč.

Valérie Mikešová, 8.B

